

han skulde udtale sig om den med nogen Sagskundskab. Det skal jeg villigt indrømme det ærede Medlem, og derfor skal jeg ogsaa meget gerne tilgive ham, at han gjorde sig skyldig i et Par Fejltagelser; men jeg antager saa ogsaa, at han vil tilgive mig, naar jeg tillader mig at rette disse Fejltagelser. Han sagde nemlig, at det foreliggende Forslag var en gammel Genganger, som var kendt fra flere Aar tilbage. Det er det ikke. Dette Forslag er kun kendt fra i Fjor. De Forslag, der have foreligget forskellige Gange i den sidste halve Snes Aar, have jo været af et ganske andet Indhold paa meget væsentlige Punkter. Naar det ærede Medlem dernæst ganske løst henkastede den Bemærkning, at det gjorde for Resten heller ikke saa nøje, for han kunde indse, at vi fik ikke megen Lov af det Forslag alligevel, og han var ogsaa overbevist om, at Fiskerne vilde tage det med Ro, enten de fik Loven eller ikke, saa vil jeg sige, at dette er ikke rigtigt. Jeg har i de Udtalelser, jeg har fremsat, paavist, at det er nødvendigt, at vi faa en Fiskerilov, jo før jo hellere, og jeg tør tilføje, at Fiskerne Landet over i særlig Grad ønske at faa den, jo før jo hellere. Han udtalte endvidere, at Kontrollen betragter Fiskerne som deres Fjender, og det var alt for dyrt at have denne store Kontrol, naar Fiskerne ikke vare glade for den. Det er heller ikke rigtigt. Fiskerne ønske netop at faa Kontrol. Det er f. Eks. Fiskerne i Fiskerikommissionen, der have hævdet meget bestemt, at de vilde have en effektiv Kontrol, naar der i det hele taget skulde være Tale om Ilandbringelsesforbud og Fredningsbestemmelser. For øvrigt skulde den Kontrol, som etableres af denne Lov, heller ikke være saadan, at Fiskerne i disse Kontrollens Udøvere kun saa strenge Politimænd. Tværtimod, de ville antagelig komme til at betragte dem som Mænd, der ikke alene ville føre Tilsyn med Lovens Overholdelse, men tillige være i Stand til at give dem nyttige Vink og Vejledning paa forskellige Punkter.

Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) omtalte sine store Betænkeligheder ved Ændringsforslagene til § 6 og mente, at Forslaget, saaledes som vi nu have formet det, vilde støde paa Modstand i det andet Ting. Det er jo muligt, det skal jeg ikke kunne sige, men i alt Fald mener jeg ikke, man, som det ærede Medlem syntes at ville gøre, saadan paa Forhaand skal opgive Haabet om at faa vore Forslag gennemførte. Tværtimod mener

jeg, vi skulde gøre, hvad vi formaa, for at paavise det andet Ting Rigtigheden af det, vi have indført i Lovforslaget, og dersom det lykkes os — og det vil jeg bede det ærede Medlem medvirke til —, saa kunde det dog være, det andet Ting tog Forslaget i alt væsentligt, som vi nu have formet det gennem Ændringsforslagene til § 6.

Jeg maa derefter vende mig til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Han begyndte med at erklære ganske aabent, at han ikke forstod sig meget paa Fiskeriloven eller Fiskeriforhold i det hele, og naar det ærede Medlem selv erklærede dette, er det jo altsaa ikke mig, der beskylder ham for ikke at forstaa sig paa det. Men jeg skal ogsaa villig indrømme, at han fremkom med en Del Udtalelser, som tydede paa, at han savnede Forstaaelse af Bestemmelserne paa i alt Fald adskillige Punkter. Imidlertid udtalte han sig meget anerkendende om mit Arbejde og om mig personligt, og det siger jeg ham Tak for. Det er jo en vis Ære for mig, som yngre Medlem af Tinget, at faa en saadan Anerkendelse fra en gammel Kollega. Det er jeg glad for, og jeg er ogsaa glad for det Standpunkt, det ærede Medlem indtager, thi han udtalte jo, at eftersom han ikke selv er saa klar over Sagen i alle Punkter, som ønskeligt kunde være, havde han taget den Beslutning, at han vilde følge mig i denne Sag. Som sagt, det er jeg ham overordentlig forbunden for. Jeg har gjort, hvad jeg har kunnet, for at bringe det ærede Medlem til Forstaaelse paa alle Felter. Jeg har, naar det ærede Medlem har henvendt sig til mig, hvad enten det har været i Udvalget eller i Rigsdagen eller udenfor den, altid vist mig opmærksom overfor ham og gjort, hvad jeg har kunnet for at sætte ham ind i Sagen. Naar det ikke er lykkedes mig helt og fuldt ud, kan det ikke andet end glæde mig, at han har taget den Beslutning at følge mig. Naar han i Slutningen af sin Tale sagde, at han alligevel vilde ønske, at det, som Udvalget har fremsat i sine Ændringsforslag, og Forslaget i det hele ikke blev til noget, skal jeg derfor gerne tilgive ham det, naar han dog alligevel vil stemme for det.

Jeg vil dog gerne have Lov at gøre et Par Bemærkninger til Realiteten i det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlems særskilte Betænkning, som alle Medlemmer i denne Sal rimeligvis med Interesse have læst igennem, saavel som det udmærkede Foredrag, han holdt i Gaar, gaa jo ud paa at argumentere imod